

Dyssegaards-Kirken

Nummer 2.

12. Maj 1947.

12. Aargang.

Dyssegaardskirken i Dyssegaardsskolen
Dyssegaardsvej 26.

Højmesse hver Søndag Kl. 10.

(Prædikantliste i Aviserne).

Frivilligt Drengeforbund.

Formand: Pastor Jacobsen.

Leder: Klokker Rudolf Hansen.

(Program tilstilles Medlemmerne).

Folkefesten og Bazaren udsat til September.

Paa Grund af mange forskellige Forhold, ikke mindst Vanskelighederne paa Grund af Typografstrejken, har vi besluttet at henlægge den aarlige Folkefest og Bazar til Fordel for vor nye Kirke, som vi ellers plejer at have i Begyndelsen af Juni, til først i September Maaned. Det er da vort Haab, at vi til den Tid kan faa arrangeret et godt Stævne. Vi beder vore Venner om i Sommerens Løb at tænke paa de nødvendige Forberedelser.

Komitéen.

I Aand og Sandhed Gud vil dyrkes.

(Johs. Evang. 4. Kap.)

Dette lærte Vor Herre Jesus Kristus, da han sad ved en Brønd i Samtale med en Skøge. Det turde han. Hvor mange af os, hans pæne og ærbare Disciple i Nutiden, turde gøre noget lignende? Sagen er den, at var der noget, som Jesus absolut ikke var, saa var det — Farisæer. Men vi er Farisæere og som saadanne saa uhyggeligt bange for hverandre paa vort gode Navns og Rygtes Vegne.

En Skøge — det er vel Typen paa Uaandelighed og Usandhed?

Men vi er alle af Natur uaandelige og usande.

Gud er Aand, — jeg er Kød og Blod.

Gud er Sandhed — jeg lever i Løgnens Verden.

„Kød og Blod kan ikke arve Guds Rige“, har Paulus sagt. Hermed er peget paa den mest fundamentale Kendsgerning at iagttage for al Tale om et Forhold mellem Himlens Gud og et Menneske: at ind i dette kan et Menneske ikke selv bringe sig. Ethvert Forsøg paa i Tillid til sig selv eller til noget af sit eget — selv det bedste — at ville nærme sig til Gud er paa Forhaand et mislykket Forsøg. Synd er ikke alene at overtræde Guds Bud. Men hele et Menneskes Tilstand er i Forhold til Gud en Afstandens, Afmagtens og Syndens Tilstand. Af alle menneskelige Daarskaber er den største den at ville storme Himlen.

Et Forhold til Gud, som hverken er Fantasi eller Drøm, men Virkelighed, bliver — selvfølgelig — kun til, dersom Gud vil oprette det.

Det sker for Mennesker, som, foruden at have Jesus til Lærer, overgiver sig til ham som Frelser.

De erfarer Gud som en levende Virkelighed, der griber ind og skaber et nyt Menneske i dem, som gør Alvor af den Sindsforandring, hvori Kristendom-

Sognepræst Hans Thyge Jacobsen,
Dyssebakken 8. Telf. GE 2364. Træffes
bedst Kl. 18-19 (Tirsdag ikke).

Kaldskapellan Max W. Olsen,
Kongelysvej 5 B. 1. tv. Telf. GE 3673. Træf-
fes bedst Kl. 12-13. (Fredag ikke).

Klokker Rudolf Hansen,
Ellemosevej 115. Telf. GE 2875. Træffes
hver Dag (undt. Torsdag) Kl. 10-13, Fredag
tillige Kl. 18-19.

Organist Paul Hamburger,
Jægerbakken 7. Telf. Ordr. 5227.

Menighedsraadets Formand:
Overretssagfører Hans Bredmose,
Fragariavej 9. Telf. Helrup 4854.

Menighedssygeplejerske
Frk. E. Rønnenkamp Holst,
Bøgehøj 36, 1. Telf. HE 6719. Træffes Kl.
13-15.

mens Krav bestaar: at opgive al Selvtillid og alene have Tro til Jesu Kristi fuldbrugte Frelsergerning.

I Jesu Navn at tilbede Gud — det er at gøre det i Aand og Sandhed. Og det er saadanne Tilbedere, Faderen vil have.

Hans Thyge Jacobsen.

Ord af Luther om Psalmesang.

Af Fortalen til hans Sangværk fra 1524:

„Det er ikke skjult for nogen Kristen, tænker jeg, at det er Gud velbehageligt at synge aandelige Sange. Dette fremgaar ikke alene af Profeters og Kongers Exempel fra det gamle Testamente (der med Sang og Klang, med Digte og allehaande Strengespil har lovet Gud), men ogsaa af, at Psalmernes Brug har fundet Sted i den kristelige Kirke fra de tidligste Tider. Ja, ogsaa Sct. Paulus byder, at man af Hjertet skal synge Herren aandelige Sange og Psalmer, for at Guds Ord og den kirkelige Lære paa alle Maader kan trives og øves.“

Og i Forordet til Sangbogen fra 1545 skriver Luther saadan: „Syng Herren en ny Sang, synger for Herren hele Verden; thi Gud har gjort vort Mod og vort Hjerte glad ved sin kære Søn, som han gav os til Forløsning fra Synd, Død og Djævel. Den, der med Alvor tror dette, kan ikke lade være; han maa være glad og med Lyst synge derom, saa at andre kan høre det og komme hid.“

En Gudsforbægter.

Han sad i Missionshuset og lyttede med stor Andagt; ved Mødets Slutning gik jeg hen og hilste paa ham. Hvad er De? spurgte jeg. Han svarede: Jeg er Skovarbejder og Gudsforbægter. — Hvordan kan De som Gudsforbægter sidde her og høre Guds Ord? spurgte jeg. — Det skal jeg sige Dem; jeg har saa ofte sagt til mine Kammerater, at jeg hverken tror paa Himmel eller Helvede, og nu for et Par Dage siden sagde de til mig: du tør jo ikke en Gang gaa hen i Missionshuset; ser De, det er hele Aarsagen til, at jeg er her i Aften, det er første Gang,

og det bliver ogsaa sidste. — Jeg indbød ham til at komme næste Aften. — Nej, De kan tro, det bliver Løgn, svarede han og forsvandt ud ad Døren.

Da jeg næste Aften kom til Mødet, sad Gudsforbægteren paa 2. Bænk, til min store Forundring. Efter Mødet gik jeg hen til ham og sagde: Jeg vil gerne indbyde Dem til Eftermøde hos N. N., som bor her ved Siden af. — Nej Tak, svarede han, og gik hastig bort. En Time efter bankede det paa Døren til N. N., det var Gudsforbægteren, han vilde tale med mig. Da vi var blevet alene i Stuen, tog han mine Hænder og spurgte med stor Angst: Tror De, jeg kan blive frelst? — Ja, svarede jeg, Kristus er ogsaa død for Gudsforbægtere men fortæl mig nu, hvad De har oplevet. Han begyndte: Aarsagen til, at jeg var til Møde i Aften, den kender De, og det var min faste Beslutning aldrig at komme mere, men saa i Aften skulde jeg forskellige Ærinder, og da jeg kører igennem Skoven, siger jeg til mig selv: hvorfor kører du i saadan rasende Fart? det er fordi du vil til Møde i Aften — nej, nej, raabte jeg — jeg vil ikke; jeg kørte videre ganske langsomt, men — ja, inden jeg vidste et Ord af det, saa var jeg oppe i stærk Fart — og jeg kom altsaa til Møde, og jeg har hørt Guds Kald; kan jeg blive frelst? — Vi bøjede vore Knæ, han bekendte sin Synd og blev glad og lykkelig i Gud. Da han kom hjem, spurgte hans Kone: Hvad er der sket, saa glad har jeg aldrig set dig før. Han svarede: Jeg har faaet Fred med Gud, og jeg har faaet en Bibel, som nu skal være mit daglige Brød. Kære Læser: Naar en Gudsforbægter kan blive frelst, saa kan du ogsaa — vil du?

Einar Nielsen.

Bliv en Kristen.

Det er dejligt at faa Lov at blive en Kristen, medens man er ung. Jeg er lykkelig over, at Jesus kaldte paa mig saa tidligt, jeg var 18 Aar, da jeg gav Jesus mit Hjerte, det er nu 2½ Aar siden, og det har været de lykkeligste Aar i mit Liv. I Begyndelsen sagde jeg altid, naar der blev talt om at gaa til Møde eller i Kirke, at jeg syntes, jeg var for ung til den Slags, det var ikke noget for mig. Men Jesus vendte lidt efter lidt mit Hjerte og mine Tanker i en anden Retning, og efter et Par Maaneders Forløb fandt jeg hver Søndag min Plads i Guds Hus, men havde dog ikke helt fundet Hvile i Troen paa Jesus Kristus.

En Sommeraften blev der talt saa stærkt til mig om Omvendelsens Nødvendighed, som jeg aldrig havde hørt om før. Jeg blev især grebet af vor kære Frelasers Ord i Joh. 5, 24: „Sandelig, sandelig siger jeg eder, den som hører mit Ord, og tror den, som sendte mig, har et evigt Liv og kommer ikke til Død, men er gaaet over fra Døden til Livet“. Det gik pludselig op for mig, at

jeg egentlig altid, inderst inde, havde troet paa Gud, blot ikke været klar over, at der skulde en *Omvendelse* til. Den Aften bøjede jeg mine Knæ og lagde mig i Frelserens Arme, og gav ham Raadighed over mit Liv, han tog imod mig og gav mig sin Fred. Efterhaanden aabenbaredes det mere og mere for mig, hvilken herlig Herre, jeg havde valgt at tjene. Naar man beder i Jesu Navn, vil han altid hjælpe og vise Vejen frem, enten det er aandelige eller tiemelige Bekymringer man har. Jeg kom ind i de helliges Samfund og fik der saa gode Venner, som jeg aldrig før har haft. Det kan ikke forklares, hvor herligt det er, det maa erfares. Jeg synes, at Jesus bliver større for mig, for hver Dag, der gaar. Nu er det blot min Bøn, at jeg maa faa Lov at tjene Jesus hele mit Liv, enten det bliver langt eller kort.

Det er slet ikke kedeligt at være en Kristen, man behøver ikke at være et Hængehoved, blot mister man helt Lysten til verdslige Fornøjelser, de er saa tomme og intetsigende i Sammenligning med den jublende Glæde det er at have Jesus som sin bedste Ven — det er nemlig den eneste rigtige Glæde.

Giv Jesus dit Hjerte, medens du er ung, du vil aldrig fortryde det, men faa et lykkeligt og rigt Liv, og hvis du ikke er ung mere, saa giv alligevel Jesus dit Hjerte, inden det bliver for sent, han vil kaste Glans over din Alderdom.

Jesus du min Ven den bedste,
Jesus, Livet i mit Liv,
lad med dig mig bo og vandre
og din Aand i Hjertet giv.
.: Drag du mig tæt til dig. :.
Ja, o Jesus, gør min Vandring
til en Vandring helt med dig.

Karin Olsen.

Det kan hjælpe.

Af Sognepræst Marius Th. Nielsen.

Jeg havde fornylig Besøg af en rask gammel Mand paa 87 Aar, en lille kvik og fornøjelig Person, der trods sin høje Alder var i fuld Besiddelse af alle sine Aandsever. Han fortalte mig, at han for 34 Aar siden havde været en Dranker, der var saa langt ude i sin ulykkelige Last, at han maatte indlægges paa et Drankerhjem.

„Men,“ sagde han, „der er intet, jeg er Gud saa taknemmelig for, som det, at han paa Redningshjemmet skaffede mig af med denne forbandede Lyst til Spiritus.“ Nu havde han i disse mange Aar levet et ordentligt og hæderligt Kristenliv, mens han uden dette Ophold utvivlsomt forlængst som en haabløs Stakkel maatte lægge sig i en Drankers Grav.

Gud ske Lov for vore Redningshjem. Mislukkes deres Arbejde end i adskillige Tilfælde, saa skal dette ikke nedslaa Modet. Vi har tilstrækkeligt mange Eksempler paa, at andre reddes, saa de fra at være en Byrde for sig selv, deres Familier og hele Samfundet, kan blive gode Familiefædre og hæderlige Mænd, der kan genindtage deres Pladser i Borgersamfundet og Menigheden.

Maaske lægges der ikke saa meget Mærke til saadanne stillfærdige, genrejste Mænd, som til dem, der falder paany, og som saa naturligtvis bagtaler Redningshjemmene og Arbejdet der — blot for at skaffe sig selv et lille Plaster paa Samvittigheden.

Hør ikke efter dem, men se paa dem, der virkelig blev hjulpet fordi de vilde hjælpes.

Forgæves Flugt.

I skal faa eders Synd at mærke; den skal nok finde eder. 4. Mos. 32, 28.

Man kan nok sige, at dette Ord, som Moses engang talte til to af Israels Stammer, har en dyster Klang. Men det svarer ogsaa til en meget alvorlig Virkelighed: at intet Menneske kan løbe fra sin Synd; før eller siden skal han nok faa den at mærke; den vil finde ham til sidst.

Det er der mange, som ikke rigtig vil tro. Og derfor tager de det ikke saa nøje. De regner med, at hvad de selv har glemt, det er ude af Verden. Det kan ikke nytte at tage Livet saa højtideligt. Selvfølgelig var ikke alt, som det burde have været; men det er jo længe siden, man gjorde sin Ungdoms Daarskaber, og der er løbet meget Vand i Stranden siden da. Livet er ikke til at leve, hvis man skal blive hængende ved alt det gamle, og gjort Gerning staar nu engang ikke til at ændre. Og saa ser de frejdigt fremad og lader Glemselens Slør sænke sig over det forbigangne.

Men det er et Spørgsmaal, om det gaar an at tage saa let paa Tingene. Der er dem, som af egen Erfaring kan fortælle en helt anden Historie — en meget alvorlig Historie om, at der alligevel kom en Dag, hvor de gamle Synder fandt dem og stævnede dem for deres Domstol. Intet Menneske kan løbe fra det onde, han har gjort. Det lever videre i sine Virkninger, og det gnaver som en Orm inderst inde i hans egen Samvittighed. Meget ofte vil det indhente ham allerede paa denne Jord. Og i hvert Fald er det os sagt, at paa den store Dag vil Gud tale med os om det alt sammen.

Der er kun en eneste Maade, hvorpaa et Menneske kan slippe fra sin Synd, og det er ved at flygte med den ind i Guds Tilgivelse. Kun den Synd, som er angret og bekendt og tilgivet ved Jesu Kors, er ude af Verden — i Tid og Evighed.

Sv. Rehling.

Til trætte og bekymrede Sjæle.

Jesus siger: *„Kom hid til mig, alle I, som er trætte og tyngede af Byrder, saa skal jeg give eder Hvile.“* (Matth. 11, 28).

To gode Venner mødtes paa en Skovvej. Den ene standsede med sin Trillebør, hvori der laa en tung Sæk Korn, og sagde: *„Nu kan jeg ikke køre længere, fordi denne Byrde er for stor for mig. Jeg er meget træt.“* Den anden saa smilende paa ham og sagde: *„Kom og lad mig køre den til Maalet, saa kan du faa Hvile, og gaa glad ved Siden af mig.“* Han sagde dernæst til ham: *„Kender du en Byrde, som er tungere end denne Sæk Korn?“* Jo, svarede den første: *„Det er en skjult Synd, man bærer i sit Hjerte og ikke vil bekende.“* Den onde Samvittighed er vel den tungeste Byrde Sjælen har at bære. Den kan føre til et fortvivlet Selvmord, som Judas, som forraadte Jesus. Den kan ogsaa føre til en Sjæls Omvendelse og Frelse af Naade, hvor man vil være ærlig og af Sandheden. Han sagde: *„Jeg levede ogsaa engang i en skjult Synd, som gjorde min Sjæl urolig, og min onde Samvittighed tyngede svært paa mit Hjerte. Jeg havde, som mange Unge i vore Dage, levet mit Liv i Frileveri og Dans og havde forført en ung Pige og gjort hende ulykkelig. Jeg gik til en kær-troende Præst og bekendte under Taarer min store Synd. Han mindede mig om Jesu Ord: „Kom hid til mig alle I, som er trætte og tyngede af Byrder, saa vil jeg give eder Hvile.“ Jeg trængte netop til Sjælens Hvile og Ro. Præsten forklarede mig, at Jesus var død paa Korset for at udlette alle vore Synder, og jeg skulde blot gribe denne ufortjente Naade i Tro. Da vi knælede ned, løste Præsten mig fra min Synd, ved at lægge sin Haand paa mit Hoved og sige: „Jeg tilsiger dig alle dine Synders Forladelse i Jesu Navn.“ Da jeg hørte Ordet om Syndernes Forladelse og troede det, faldt min Syndebyrde bort, og mit arme Hjerte fik Fred og Hvile.“* Jeg kom i et Nu ind i Troens lykkelige Hvile. Jeg glemmer aldrig den hellige Stund, da Jesus gav mit Synderhjerte Troens Glæde og sin forunderlige Hvile i min Sjæl. Naar Jesus siger: *„Kom!“* skal vi blot lydig komme som vi er, og Jesus er den eneste, som kan give os Sjælens Hvile, hvor tyngede vi end er. Siden den Tid har jeg som Paulus øvet mig i at have en god Samvittighed for Gud og Mennesker. Sorgen over en kær af-død kan ogsaa være en tung Byrde. Jeg kendte en gammel Professor, som mistede sin eneste Søn. Han kom til Jesus med sin store Sorg — og det blev til hans Omvendelse og Sjæls Frelse. Han fik Hvile for sin Sjæl ved Ordet. Alle Ting samvirke til gode for dem, som elsker Gud. Bekymringer for det daglige Brød og Husleje, er ogsaa en tung Byrde, som kan trætte Sjælen.

I Bon til Jesus finder vi Hvile. Det gjorde en lærd, troende Mand, som manglede Penge til sin Husleje. — Han lagde det frem for Jesus i Bon, og Svaret kom et Par Dage efter. En anden Mand var grebet af Aanden i en af hans Bøger, og som Tak til Jesus kom han netop med Beløbet.

Du trætte Sjæl, kom hid til Jesus, og du skal finde Hvile for din Sjæl, for dine mange Bekymringer. Jesus hører underfuldt Bon. Frygt ikke, tro blot.

Philip Boeck,
Præst ved Aarhus Domkirke.

Gudstjenester og Møder.

MAJ

Torsdag den 22. Maj, Kl. 20:

Bibeltide: Østre Kreds hos Hr. Lundby, Merianvej 22.

Vestre Kreds hos Hr. Geil, Sønderdalen 12. (Apostl. Gern. Kap. 4.)

Mandag den 26. Maj (2. Pinsedag)

Omegnsmøde.

Kl. 14³⁰: Gudstjeneste i Dyssegaardskirken: Pastor N. P. Sørensen, Vigerslev.

Kl. 16: Forhandlingsmøde: Generalsekretær Kühle indleder over Emnet: *„Og naar jeg de første Guldkrister betragter“.*

Lørdag den 31. Maj, Kl. 20:

Bedemøde i Kirken.

JUNI

Torsdag den 5. Juni:

Eftermiddagsmøde i Ulvedalene.

Søndag den 15. Juni: Skovtur.

Torsdag den 19. Juni, Kl. 20:

Fælles Bibelkreds hos Hr. Frøkjær-Jensen, Lyngbyvej 298.

(Apostl. Gern. Kap. 5).

Lørdag den 28. Juni, Kl. 20:

Bedemøde i Kirken.

For tunghøre og døvblevne

er der i Sct. Andreaskirken, Farimagsgade,
Gudstjeneste

med Lysskrift og Høretelefoner:

Pinsedag, Kl. 14: Pastor Holmer.

Søndag den 8. Juni, Kl. 14:

Pastor Holmer. Altergang.

Søndag den 22. Juni, Kl. 14:

Pastor Carsten Holmer.

Ansvarshavende Redaktør: Pastor Hans Thyge Jacobsen.